

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/880

ze dne 17. dubna 2019

o vstupu a dovozu kulturních statků

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Na základě závěrů Rady ze dne 12. února 2016 o boji proti financování terorismu, sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 2. února 2016 o akčním plánu pro zesílení boje proti financování terorismu a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ⁽²⁾ je nutno přijmout společná pravidla týkající se obchodu se třetími zeměmi, aby byla zajištěna účinná ochrana kulturních statků před nedovoleným obchodováním s kulturními statky a před jejich ztrátou nebo zničením, zachování kulturního dědictví lidstva a zabránění financování terorismu a praní peněz prostřednictvím prodeje kulturních statků získaných drancováním kupujícím v Unii.
- (2) Využívání národů a území může vést k nedovolenému obchodování s kulturními statky, zejména v případě, kdy k takovému nedovolenému obchodování dochází v důsledku ozbrojeného konfliktu. Toto nařízení by v tomto ohledu mělo zohlednit spíše regionální a místní charakteristiky národů a území než tržní hodnotu kulturních statků.
- (3) Kulturní statky jsou součástí kulturního dědictví a jsou často velmi významné z hlediska kulturního, uměleckého, historického a vědeckého. Kulturní dědictví představuje jednu ze základních součástí civilizace, má mimo jiné symbolickou hodnotu a patří ke kulturní paměti lidstva. Obohacuje kulturní život všech národů a sjednocuje národy prostřednictvím sdílené paměti, vědomostí a sdíleného rozvoje civilizace. Mělo by být proto chráněno před neoprávněným přisvojováním a drancováním. K drancování archeologických nalezišť docházelo vždy, ale nyní se z něj stal průmysl a spolu s obchodováním s kulturními statky z neoprávněně prováděných vykopávek se považuje za závažný trestný čin, který způsobuje značné utrpení těm, kterých se přímo či nepřímo dotýká. Nedovolené obchodování s kulturními statky v mnoha případech přispívá k nucené kulturní homogenizaci nebo nucené ztrátě kulturní identity, přičemž drancování kulturních statků vede mimo jiné k rozpadu kultur. Dokud je možné věnovat se lukrativnímu obchodu s kulturními statky z neoprávněně prováděných vykopávek a vydělávat na nich bez významných rizik, budou tyto vykopávky a drancování pokračovat i nadále. Ekonomická a umělecká hodnota kulturních statků vytváří silnou poptávku po nich na mezinárodním trhu. Neexistence dostatečně důrazných mezinárodních právních opatření nebo neúčinné vymáhání těchto opatření, která jsou k dispozici, vedou k přenesení těchto statků do šedé ekonomiky. Unie by proto měla zakázat vstup kulturních statků, které byly neoprávněně vyvezeny ze třetích zemí na celní území Unie, se zvláštním důrazem na kulturní statky ze třetích zemí postižených ozbrojenými konflikty, zejména v případech, kdy s těmito kulturními statky nedovoleně

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. března 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 9. dubna 2019.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6).

obchodují teroristické nebo jiné zločinecké organizace. Přestože by tento obecný zákaz neměl zahrnovat systematické kontroly, členské státy by měly mít možnost zasáhnout, jakmile obdrží zprávu o podezřelých zásilkách, a přijmout veškerá vhodná opatření s cílem zadržet nedovoleně vyvezené kulturní statky.

- (4) Vzhledem k rozdílným pravidlům, která se v členských státech uplatňují s ohledem na dovoz kulturních statků na celní území Unie, je nutno přijmout opatření zejména k zajištění toho, aby určitý dovoz kulturních statků podléhal při vstupu na celní území Unie jednotným kontrolám, a to na základě stávajících režimů, postupů a správních nástrojů, jejichž cílem je jednotné provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ⁽³⁾.
- (5) Na ochranu kulturních statků považovaných za národní kulturní poklady členských států se již vztahuje nařízení Rady (ES) č. 116/2009 ⁽⁴⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/60/EU ⁽⁵⁾. Toto nařízení by se proto nemělo vztahovat na kulturní statky, které byly vytvořeny nebo objeveny na celním území Unie. Společná pravidla zavedená tímto nařízením by se měla vztahovat na celní zacházení s kulturními statky, které nejsou kulturními statky Unie, vstupujícími na celní území Unie. Pro účely tohoto nařízení by mělo být rozhodným celním územím celní území Unie v okamžiku dovozu.
- (6) Kontrolní opatření, která budou zavedena v souvislosti se svobodnými pásmy a tzv. „svobodnými přístavy“ by měla mít co nejširší oblast působnosti, pokud jde o dotčené celní režimy, aby se zamezilo obcházení tohoto nařízení využíváním těchto svobodných pásem, které představují potenciální zdrojové oblasti pro pokračující šíření nedovoleného obchodování. Tato kontrolní opatření by se proto měla týkat nejen kulturních statků propuštěných do volného oběhu, nýbrž také kulturních statků propuštěných do zvláštního celního režimu. Tato oblast působnosti by však neměla jít nad rámec cíle spočívajícího v zabránění vstupu nedovoleně vyvezených kulturních statků na celní území Unie. Systematická kontrolní opatření by sice měla zahrnovat propuštění do volného oběhu a některé zvláštní celní režimy, do nichž lze propustit kulturní statky vstupující na celní území Unie, tranzit by však měl být ze systematických kontrolních opatření vyloučen.
- (7) Velká část třetích zemí a většina členských států je obeznána s definicemi obsaženými v Úmluvě UNESCO o opatřeních k zákazu a zamezení nedovoleného dovozu, vývozu a převodu vlastnictví kulturních statků podepsané v Paříži dne 14. listopadu 1970 (dále jen „úmluva UNESCO z roku 1970“), jejíž smluvní stranou je značný počet členských států, a v Úmluvě UNIDROIT o kradených nebo protiprávně vyvezených kulturních statcích podepsané v Římě dne 24. června 1995. Z tohoto důvodu jsou v tomto nařízení použity definice vycházející z definic obsažených v uvedených úmluvách.
- (8) Zákonnost vývozu kulturních statků je nutno v první řadě posoudit na základě právních předpisů země, ve které byly tyto kulturní statky vytvořeny nebo objeveny. Aby však nedocházelo k nepřiměřenému bránění oprávněnému obchodování, měla by mít osoba, která hodlá kulturní statky dovést na celní území Unie, v určitých případech možnost doložit místo toho dovolený vývoz z jiné třetí země, ve které se dané kulturní statky nacházely před jejich odesláním do Unie. Tato výjimka by se měla týkat případů, kdy nelze spolehlivě zemi, ve které byly dané kulturní statky vytvořeny nebo objeveny, určit nebo kdy k vývozu daných kulturních statků došlo před vstupem v platnost úmluvy UNESCO z roku 1970, totiž před 24. dubnem 1972. Aby se zamezilo obcházení tohoto nařízení prostým odesláním nedovoleně vyvezených kulturních statků do jiné třetí země před jejich dovozem do Unie, měly by být tyto výjimky použitelné pouze tehdy, pokud se dané kulturní statky nacházely v dané třetí zemi po dobu delší než pět let a pro jiné účely než dočasné použití, tranzit, zpětný vývoz nebo překládka. V případě, že tyto podmínky splňuje více než jedna země, relevantní by měla být poslední z těchto zemí před vstupem daných kulturních statků na celní území Unie.
- (9) Článek 5 úmluvy UNESCO z roku 1970 vyzývá státy, které jsou smluvními stranami uvedené úmluvy, k vytvoření jednoho nebo více vnitrostátních orgánů na ochranu kulturních statků před nedovoleným dovozem, vývozem a převodem vlastnictví. Tyto vnitrostátní orgány by měly mít rovněž k dispozici dostatečně početný kvalifikovaný personál schopný zajistit tuto ochranu v souladu s uvedenou úmluvou a měly by umožňovat nezbytnou aktivní spolupráci mezi příslušnými orgány členských států, které jsou smluvními stranami uvedené úmluvy v oblasti bezpečnosti a boje proti neoprávněnému dovozu kulturních statků, zejména z oblastí postižených ozbrojeným konfliktem.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 116/2009 ze dne 18. prosince 2008 o vývozu kulturních statků (Úř. věst. L 39, 10.2.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/60/EU ze dne 15. května 2014 o navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 1).

- (10) Aby nebylo nepřiměřeně bráněno obchodování s kulturními statky přes vnější hranice Unie, mělo by se toto nařízení vztahovat pouze na kulturní statky, které splňují určitý požadavek na minimální stáří podle tohoto nařízení. Dále se zdá být vhodné stanovit také minimální finanční hodnotu s cílem vyloučit kulturní statky nižší finanční hodnoty z uplatňování podmínek a postupů pro dovoz na celní území Unie. Tyto minimální finanční hodnoty zajistí, aby se opatření stanovená tímto nařízením soustředila na kulturní statky, na něž se s největší pravděpodobností zaměřují plnitelé v oblastech, v nichž probíhá konflikt, aniž by byly vyloučeny ostatní kulturní statky, u nichž je nezbytná kontrola k zajištění ochrany kulturního dědictví.
- (11) Nedovolené obchodování s kulturními statky získanými drancováním bylo v rámci nadnárodního posouzení rizik praní peněz a financování terorismu, která mají dopad na vnitřní trh, určeno jako možný zdroj financování terorismu a praní peněz.
- (12) Jelikož určité kategorie kulturních statků, konkrétně archeologické předměty a části památek, jsou obzvláště vystaveny riziku drancování a ničení, zdá se být nezbytné zavést přísnější systém kontrol před tím, než je těmto kulturním statkům povolen vstup na celní území Unie. Takový systém by měl vyžadovat předložení dovozní licence vydané příslušným orgánem některého členského státu před propuštěním těchto kulturních statků do volného oběhu v Unii či do jiného zvláštního celního režimu, než je tranzit. Osoby usilující o získání této licence by měly být schopny prokázat dovolený vývoz ze země, ve které byly kulturní statky vytvořeny nebo objeveny, příslušnými podpůrnými doklady a důkazy, jako jsou vývozní osvědčení, vlastnické tituly, faktury, kupní smlouvy, doklady o pojištění, přepravní doklady a znalecké posudky. Na základě úplných a přesných žádostí by měly příslušné orgány členských států rozhodnout o vydání licence bez zbytečného odkladu. Veškeré dovozní licence by měly být uchovávány v elektronickém systému.
- (13) Ikona je jakékoli vyobrazení náboženských postav nebo náboženských událostí. Může být zhotovena z různých materiálů a v různých velikostech a může být nástěnná, nebo přenosná. Pokud ikona v minulosti patřila například do interiéru kostela, kláštera či kaple, a to buď jako samostatně stojící ikona nebo jako součást mobiliáře, například ikonostas nebo stojan na ikony, je nepostradatelnou a nedílnou součástí bohoslužby a liturgického života a měla by být chápána tak, že se jedná o nedílnou součást církevní památky, od níž byla oddělena. Na ikonu by se tak i v případech, kdy není známo, ke které konkrétní památce patřila, ale lze prokázat, že byla v minulosti nedílnou součástí nějaké památky, zejména pokud se u ní zachovaly známky či části svědčící o tom, že byla v minulosti součástí ikonostasu nebo stojanu na ikony, měla vztahovat kategorie „Části uměleckých a historických památek nebo archeologických nalezišť, které byly odděleny“ uvedená v příloze.
- (14) Vzhledem ke zvláštní povaze kulturních statků hrají velmi důležitou úlohu celní orgány, a proto by měly být v případě potřeby oprávněny vyžadovat od deklaranta další informace a provést analýzu kulturních statků na základě fyzické kontroly.
- (15) U těch kategorií kulturních statků, k jejichž dovozu není vyžadována dovozní licence, by osoby, které chtějí dovést tyto kulturní statky na celní území Unie, měly prostřednictvím prohlášení osvědčit jejich oprávněný vývoz ze třetí země a převzít za něj odpovědnost a měly by předložit dostatečné informace, aby mohly celní orgány tyto kulturní statky identifikovat. K usnadnění postupu a z důvodů právní jistoty by měly být informace o kulturním statku poskytnuty prostřednictvím standardizovaného dokladu. K popisu kulturních statků by se mohl používat standard identifikace předmětů „Object ID“, který doporučuje UNESCO. Držitel kulturních statků by měl tyto údaje zaregistrovat v elektronickém systému s cílem usnadnit identifikaci celními orgány, umožnit provedení analýzy rizik a cílených kontrol a zajistit dohledatelnost kulturních statků po jejich vstupu na vnitřní trh.
- (16) V kontextu prostředí jednotného portálu EU pro oblast celnictví by Komise měla být odpovědná za zřízení centralizovaného elektronického systému pro podávání žádostí o dovozní licence a registraci prohlášení dovozce a uchovávání informací a jejich výměnu mezi orgány členských států, zejména pokud jde o prohlášení dovozce a dovozní licence.
- (17) Při zpracovávání údajů podle tohoto nařízení by mělo být rovněž možné zahrnout osobní údaje. Jejich zpracování by mělo být prováděno v souladu s právem Unie. Členské státy a Komise by měly zpracovávat osobní údaje pouze pro účely tohoto nařízení nebo za řádně odůvodněných okolností za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení. Na veškeré shromažďování, zpřístupnění, přenos, sdělování a jiné zpracovávání osobních údajů v oblasti působnosti tohoto nařízení by se měly vztahovat požadavky nařízení Evropského parlamentu a Rady

(EU) 2016/679 ⁽⁶⁾ a (EU) 2018/1725 ⁽⁷⁾. Při zpracování osobních údajů pro účely tohoto nařízení by mělo být rovněž dodržováno právo na respektování rodinného a soukromého života zaručené článkem 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod Rady Evropy, jakož i právo na respektování soukromého a rodinného života zaručené články 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie a právo na ochranu osobních údajů zaručené článkem 8 uvedené listiny.

- (18) Kulturní statky, které nebyly vytvořeny nebo objeveny na celním území Unie, ale byly vyvezeny jako unijní kulturní statky, by neměly podléhat povinnosti předložit dovozní licenci nebo prohlášení dovozce, pokud se na celní území Unie vracejí jakožto vrácené zboží ve smyslu nařízení (EU) č. 952/2013.
- (19) Dočasné použití kulturních statků pro vzdělávací nebo vědecké účely, pro účely konzervování, restaurování nebo digitalizace, pro výstavní účely, pro účely scénického umění, výzkumu prováděného akademickými institucemi nebo pro účely spolupráce mezi muzei či podobnými institucemi by rovněž nemělo podléhat povinnosti předložit dovozní licenci nebo prohlášení dovozce.
- (20) Uskladnění kulturních statků pocházejících ze zemí postižených ozbrojeným konfliktem nebo přírodní pohromou za výlučným účelem zajištění bezpečného uložení a jejich ochrana ze strany některého orgánu veřejné moci nebo pod jeho dohledem by nemělo podléhat povinnosti předložit dovozní licenci či prohlášení dovozce.
- (21) K usnadnění prezentace kulturních statků na obchodních uměleckých veletrzích by neměla být požadována dovozní licence, pokud se kulturní statky nacházejí v režimu dočasného použití ve smyslu článku 250 nařízení (EU) č. 952/2013 a namísto dovozní licence bylo předloženo prohlášení dovozce. Předložení dovozní licence by však mělo být požadováno, pokud dané kulturní statky mají zůstat po skončení uměleckého veletrhu v Unii.
- (22) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení podrobných podmínek pro: kulturní statky, které jsou vráceným zbožím, nebo dočasné použití kulturních statků na celním území Unie a jejich bezpečného uložení, šablony žádostí o dovozní licenci a formulářů dovozních licencí, šablony prohlášení dovozce a průvodní doklady k němu a další procesní pravidla týkající se jejich předkládání a zpracování. Komisi by měly být rovněž svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení podmínek pro zřízení elektronického systému pro předkládání žádostí o dovozní licence a prohlášení dovozce a pro uchovávání informací a jejich výměnu mezi členskými státy. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁸⁾.
- (23) Za účelem zajištění účinné koordinace, a aby se předešlo zdvojení úsilí při organizaci činností v oblasti odborné přípravy a budování kapacit a informačních kampaní, jakož i případně při zadávání relevantního výzkumu a vývoje norem, by měly Komise a členské státy spolupracovat s mezinárodními organizacemi a jinými subjekty, jako jsou UNESCO, INTERPOL, EUROPOL, Světová celní organizace, Mezinárodní centrum pro studium ochrany a restaurování kulturního dědictví a Mezinárodní rada muzeí.
- (24) Na podporu účinného provádění tohoto nařízení a jako základ pro jeho budoucí hodnocení by měly být členskými státy a Komisí elektronicky shromažďovány a sdíleny příslušné informace o obchodních tocích kulturních statků. V zájmu transparentnosti a veřejné kontroly by mělo být co nejvíce informací zveřejňováno. Obchodní toky kulturních statků nelze účinně sledovat pouze na základě jejich hodnoty nebo hmotnosti. Je nezbytné elektronicky shromažďovat informace o počtu položek uvedených v celním prohlášení. Jelikož v kombinované nomenklatuře není pro kulturní statky stanovena doplňková jednotka měření, je nezbytné vyžadovat, aby byl v celním prohlášení uveden počet položek.

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (25) Strategie a akční plán EU pro řízení rizik v oblasti cel mají mimo jiné za cíl posílit kapacity celních orgánů a zvýšit schopnost reagovat na rizika v oblasti kulturních statků. Měl by se používat společný rámec pro řízení rizik stanovený v nařízení (EU) č. 952/2013 a celní orgány by si měly vyměňovat příslušné informace o rizicích.
- (26) Aby se využilo odborných znalostí mezinárodních organizací a jiných subjektů, které působí v oblasti kultury, a jejich zkušeností s nedovoleným obchodováním s kulturními statky, je třeba ve společném rámci pro řízení rizik při určování rizik souvisejících s kulturními statky zohledňovat doporučení těchto organizací a subjektů a jejich pokyny. Zejména „červené seznamy“ zveřejňované Mezinárodní radou muzeí by měly sloužit jako vodítko umožňující určit třetí země, jejichž kulturní dědictví je nejvíce ohroženo, a předměty z nich vyvážené, které by mohly být častěji předmětem nedovoleného obchodování.
- (27) Je nezbytné vytvořit informační kampaně o rizicích spojených s nedovoleným obchodováním s kulturními statky, které se zaměří na osoby kupující kulturní statky, a pomáhat účastníkům trhu při tom, aby tomuto nařízení porozuměli a uplatňovali jej. Členské státy by měly do šíření těchto informací zapojit příslušná vnitrostátní kontaktní místa a další poskytovatele informací.
- (28) Za účelem účinného provádění tohoto nařízení by Komise měla zajistit, aby mikropodnikům a malým a středním podnikům byla poskytnuta náležitá technická pomoc, a usnadnit jim poskytování informací. Malé a střední podniky usazené v Unii, které se zabývají dovozem kulturních statků, by proto měly mít možnost využívat stávajících a budoucích programů Unie na podporu konkurenceschopnosti malých a středních podniků.
- (29) Na podporu dodržování právních předpisů a s cílem odrazovat od jejich obcházení by členské státy měly zavést účinné, přiměřené a odrazující sankce pro případy nedodržení ustanovení tohoto nařízení a tyto sankce oznámit Komisi. Sankce za porušování tohoto nařízení zavedené členskými státy by měly mít v celé Unii rovnocenný odrazující účinek.
- (30) Členské státy by měly zajistit, aby se celní a příslušné orgány dohodly na opatřeních podle článku 198 nařízení (EU) č. 952/2013. Podrobnosti těchto opatření by měly podléhat vnitrostátnímu právu.
- (31) Komise by měla neprodleně přijmout prováděcí pravidla k tomuto nařízení, zejména pravidla týkající se vhodných elektronických standardizovaných formulářů, které se mají používat k podání žádosti o dovozní licenci nebo vypracování prohlášení dovozce, a poté v co nejkratší možné lhůtě příslušný elektronický systém zavést. Použitelnost ustanovení týkajících se dovozních licencí a prohlášení dovozce by měla být odpovídajícím způsobem odložena.
- (32) V souladu se zásadou proporcionality je pro dosažení základního cíle tohoto nařízení nezbytné a vhodné stanovit pravidla pro vstup kulturních statků a podmínky a postupy pro jejich dovoz na celní území Unie. Toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je pro dosažení sledovaných cílů nezbytné, v souladu s čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví podmínky pro vstup kulturních statků, jakož i podmínky a postupy pro jejich dovoz, a to pro účely zachování kulturního dědictví lidstva a předcházení nedovolenému obchodování s kulturními statky, zejména tam, kde toto nedovolené obchodování může přispět k financování terorismu.
2. Toto nařízení se nevztahuje na kulturní statky, které byly vytvořeny nebo objeveny na celním území Unie.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „kulturními statky“ předměty, které jsou významné pro archeologii, prehistorii, historii, literaturu, umění nebo vědu, jejichž seznam je uveden v příloze;

- 2) „vstupem kulturních statků“ každý vstup kulturních statků, které v souladu s nařízením (EU) č. 952/2013 podléhají na celním území Unie celnímu dohledu nebo celní kontrole, na celní území Unie;
- 3) „dovozem kulturních statků“:
 - a) propuštění kulturních statků do volného oběhu podle článku 201 nařízení (EU) č. 952/2013; nebo
 - b) propuštění kulturních statků do jedné z následujících kategorií zvláštních režimů uvedených v článku 210 nařízení (EU) č. 952/2013:
 - i) uskladnění zahrnující uskladnění v celním skladu a svobodná pásma,
 - ii) zvláštní účel zahrnující dočasné použití a konečné užití,
 - iii) aktivní zušlechťovací styk;
- 4) „držitelem kulturního statku“ držitel zboží ve smyslu čl. 5 bodu 34 nařízení (EU) č. 952/2013;
- 5) „příslušnými orgány“ orgány veřejné moci určené členskými státy k vydávání dovozních licencí.

Článek 3

Vstup a dovoz kulturních statků

1. Vstup kulturních statků uvedených v části A přílohy, které opustily území země, v níž byly vytvořeny nebo objeveny, v rozporu s právními předpisy dané země, je zakázán.

Celní orgány a příslušné orgány přijmou veškerá vhodná opatření v případě, že dojde k pokusu o vstup kulturních statků podle prvního pododstavce.

2. Dovoz kulturních statků, jejichž seznam je uveden v částech B a C přílohy, je přípustný pouze po předložení:

- a) dovozní licence vydané podle článku 4, nebo
- b) prohlášení dovozce předloženého podle článku 5.

3. Dovozní licence nebo prohlášení dovozce uvedené v odstavci 2 tohoto článku se poskytnou celním orgánům v souladu s článkem 163 nařízení (EU) č. 952/2013. V případě propuštění kulturních statků do režimu svobodného pásma poskytne dovozní licenci nebo prohlášení dovozce držitel kulturního statku po předložení zboží v souladu s čl. 245 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 952/2013.

4. Odstavec 2 tohoto článku se nevztahuje na:

- a) kulturní statky, které jsou vráceným zbožím ve smyslu článku 203 nařízení (EU) č. 952/2013;
- b) dovoz kulturních statků za výlučným účelem zajištění jejich bezpečného uložení orgánem veřejné moci nebo pod dohledem orgánu veřejné moci a s cílem vrátit tyto kulturní statky, jakmile to situace dovolí;
- c) dočasné použití kulturních statků ve smyslu článku 250 nařízení (EU) č. 952/2013 na celním území Unie pro vzdělávací nebo vědecké účely, pro účely konzervování, restaurování nebo digitalizace, pro výstavní účely, pro účely scénického umění, výzkumu prováděného akademickými institucemi nebo pro účely spolupráce mezi muzei či podobnými institucemi.

5. Dovozní licence se nevyžaduje u kulturních statků v režimu dočasného použití ve smyslu článku 250 nařízení (EU) č. 952/2013, pokud mají být tyto kulturní statky prezentovány na obchodních uměleckých veletrzích. V takovém případě musí být v souladu s postupem podle článku 5 tohoto nařízení předloženo prohlášení dovozce.

Pokud jsou však kulturní statky, u kterých by byla vyžadována dovozní licence, následně propuštěny do jiného celního režimu uvedeného v čl. 2 bodu 3 tohoto nařízení, je vyžadována dovozní licence vydaná podle článku 4.

6. Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů podrobné podmínky pro kulturní statky, které jsou vráceným zbožím, nebo dovoz kulturních statků za účelem jejich bezpečného uložení nebo za účelem jejich dočasného použití, jak je uvedeno v odstavcích 4 a 5 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 13 odst. 2.

7. Odstavcem 2 tohoto článku nejsou dotčena ostatní opatření přijatá Unií podle článku 215 Smlouvy o fungování Evropské unie.

8. Při předkládání celního prohlášení za účelem dovozu kulturních statků uvedených v částech B a C přílohy, se počet položek uvede pomocí doplňkové jednotky, jak je uvedeno ve zmíněné příloze. V případě propuštění kulturních statků do režimu svobodného pásma uvede držitel kulturního statku počet položek po předložení zboží v souladu s čl. 245 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 952/2013.

Článek 4

Dovozní licence

1. Dovoz kulturních statků uvedených v části B přílohy, a to jiných, než jsou kulturní statky uvedené v čl. 3 odst. 4 a 5, vyžaduje dovozní licenci. Tuto dovozní licenci vydává příslušný orgán členského státu, v němž je kulturní statek propuštěn do jednoho z celních režimů uvedených v čl. 2 bodu 3 poprvé.

2. Dovozní licence vydané příslušnými orgány členského státu v souladu s tímto článkem jsou platné v celé Unii.

3. Dovozní licence vydaná v souladu s tímto článkem se nepovažuje za důkaz legálního původu nebo vlastnictví daných kulturních statků.

4. Držitel kulturního statku požádá o dovozní licenci příslušný orgán členského státu podle odstavce 1 tohoto článku prostřednictvím elektronického systému uvedeného v článku 8. K žádosti se přiloží podpůrné doklady a informace poskytující důkazy o tom, že dané kulturní statky byly vyvezeny ze země, ve které byly vytvořeny nebo objeveny, v souladu s právními předpisy této země, nebo o tom, že v době, kdy byly dané kulturní statky z území dané země vyvezeny, takové právní předpisy neexistovaly.

Odchylně od prvního pododstavce mohou být k žádosti namísto toho přiloženy jakékoli podpůrné doklady a informace poskytující důkazy o tom, že dané kulturní statky byly vyvezeny v souladu s právními předpisy poslední země, ve které se tyto kulturní statky nacházely po dobu delší než pět let a pro jiné účely než dočasné použití, tranzit, zpětný vývoz nebo překládka, a to v těchto případech:

a) zemi, ve které byly dané kulturní statky vytvořeny nebo objeveny, nelze spolehlivě určit, nebo

b) kulturní statky opustily zemi, ve které byly vytvořeny nebo objeveny, před 24. dubnem 1972.

5. Důkazy o tom, že dané kulturní statky byly vyvezeny v souladu s odstavcem 4, se poskytnou formou vývozního osvědčení nebo vývozní licence, pokud dotyčná země takové doklady pro vývoz kulturních statků vydala v době jejich vývozu.

6. Příslušný orgán ověří, zda je žádost úplná. Do 21 dnů od obdržení žádosti si od žadatele vyžádá případné chybějící či doplňující informace nebo doklady.

7. Do 90 dnů od obdržení úplné žádosti ji příslušný orgán přezkoumá a rozhodne, zda dovozní licenci vydá, nebo žádost zamítne.

Příslušný orgán žádost zamítne v případě, že

- a) má informace nebo oprávněné důvody se domnívat, že kulturní statky opustily území země, v níž byly vytvořeny nebo objeveny, v rozporu s právními předpisy této země;
- b) důkazy požadované v odstavci 4 nebyly poskytnuty;
- c) má informace nebo oprávněné důvody se domnívat, že držitel kulturního statku nezískal dané kulturní statky oprávněně, nebo
- d) byl informován o tom, že orgány země, v níž byly kulturní statky vytvořeny nebo objeveny, uplatňují nárok na jejich vrácení.

8. V případě zamítnutí žádosti musí být správní rozhodnutí podle odstavce 7 spolu s odůvodněním a informacemi o opravných prostředcích, oznámeno neprodleně dotčenému žadateli.

9. Pokud je podána žádost o vydání dovozní licence týkající se kulturních statků, u nichž již byla taková žádost dříve zamítnuta, žadatel o předchozím zamítnutí informuje příslušný orgán, u něhož žádost podává.

10. Pokud členský stát žádost zamítne, sdělí tuto skutečnost spolu s důvody zamítnutí ostatním členským státům a Komisi prostřednictvím elektronického systému uvedeného v článku 8.

11. Členské státy neprodleně určí příslušné orgány, které vydávají dovozní licence v souladu s tímto článkem. Členské státy sdělí Komisi údaje o těchto příslušných orgánech a jejich případné změny.

Komise zveřejní údaje o těchto příslušných orgánech a jejich případné změny v řadě „C“ *Úředního věstníku Evropské unie*.

12. Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů šablonu a formát žádosti o dovozní licenci a případné příslušné podpůrné doklady prokazující legální původ daných kulturních statků, jakož i procesní pravidla týkající se podávání a vyřizování těchto žádostí. Při stanovování těchto prvků usiluje Komise o dosažení jednotného uplatňování postupů týkajících se dovozní licence příslušnými orgány. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 13 odst. 2.

Článek 5

Prohlášení dovozce

1. Dovoz kulturních statků uvedených v části C přílohy vyžaduje prohlášení dovozce, které musí držitel kulturního statku předložit prostřednictvím elektronického systému uvedeného v článku 8.

2. Prohlášení dovozce musí obsahovat:

- a) prohlášení o tom, že kulturní statky byly vyvezeny ze země, ve které byly vytvořeny nebo objeveny, v souladu s právními předpisy této země v době, kdy byly dané kulturní statky z jejího území vyvezeny, podepsané držitelem kulturního statku; a
- b) standardizovaný doklad, který dotyčné kulturní statky popisuje dostatečně podrobně, aby je mohly orgány identifikovat a provést analýzu rizik a cílenou kontrolu.

Odchylně od prvního pododstavce písm. a) může být v prohlášení namísto toho uvedeno, že dané kulturní statky byly vyvezeny v souladu s právními předpisy poslední země, ve které se tyto kulturní statky nacházely po dobu delší než pět let a pro jiné účely než dočasné použití, tranzit, zpětný vývoz nebo překládka, a to v těchto případech:

- a) zemi, ve které byly dané statky vytvořeny nebo objeveny, nelze spolehlivě určit, nebo
- b) kulturní statky opustily zemi, ve které byly vytvořeny nebo objeveny, před 24. dubnem 1972.

3. Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů standardizovanou šablonu a formát prohlášení dovozce, jakož i procesní pravidla týkající se předkládání tohoto prohlášení, a uvede orientační seznam příslušných podpůrných dokladů prokazujících legální původ daných kulturních statků, které by měl mít držitel kulturního statku k dispozici, a pravidla týkající se zpracování prohlášení dovozce. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 13 odst. 2.

Článek 6

Příslušné celní úřady

Členské státy mohou omezit počet celních úřadů, které jsou příslušné k projednání dovozu kulturních statků, na které se vztahuje toto nařízení. Pokud členské státy takové omezení uplatní, oznámí údaje o těchto celních úřadech a případné změny v tomto ohledu Komisi.

Komise zveřejní údaje o příslušných celních úřadech a jejich případné změny v řadě „C“ Úředního věstníku Evropské unie.

Článek 7

Správní spolupráce

Pro účely provádění tohoto nařízení zajistí členské státy spolupráci mezi svými celními orgány a s příslušnými orgány podle článku 4.

Článek 8

Využití elektronického systému

1. Uchovávání informací a jejich výměna mezi orgány členských států, zejména pokud jde o dovozní licence a prohlášení dovozce, se provádí prostřednictvím centralizovaného elektronického systému.

V případě dočasného selhání elektronického systému mohou být dočasně využívány jiné prostředky pro uchovávání a výměnu informací.

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví:

- a) podmínky zavedení, provozu a údržby elektronického systému uvedeného v odstavci 1;
- b) podrobná pravidla pro předkládání, zpracovávání, uchovávání a výměnu informací mezi orgány členských států prostřednictvím elektronického systému nebo dalších prostředků uvedených v odstavci 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 13 odst. 2 do 28. června 2021.

Článek 9

Zřízení elektronického systému

Komise zřídí elektronický systém uvedený v článku 8. Tento elektronický systém bude zprovozněn nejpozději čtyři roky od vstupu prvního z prováděcích aktů uvedených v čl. 8 odst. 2 v platnost.

Článek 10

Ochrana osobních údajů a doby uchovávání údajů

- 1. Celní orgány a příslušné orgány členských států jednají jako správci osobních údajů, které získaly podle článků 4, 5 a 8.
- 2. Zpracování osobních údajů na základě tohoto nařízení smí být prováděno pouze pro účel vymezený v čl. 1 odst. 1.
- 3. K osobním údajům získaným v souladu s články 4, 5 a 8 mají přístup pouze řádně pověřeni zaměstnanci uvedených orgánů a tyto údaje jsou náležitě chráněny před neoprávněným přístupem nebo sdělením. Tyto údaje nesmějí být zpřístupněny ani sděleny bez výslovného písemného povolení orgánu, který je původně získal. Toto povolení však není nutné, jsou-li orgány povinny tyto informace zpřístupnit nebo sdělit podle právních předpisů platných v daném členském státě, zejména v souvislosti se soudním řízením.

4. Uvedené orgány uchovávají osobní údaje získané na základě článků 4, 5 a 8 po dobu 20 let ode dne, kdy byly tyto údaje získány. Po uplynutí této lhůty jsou tyto osobní údaje vymazány.

Článek 11

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Do 28. prosince 2020 oznámí členské státy Komisi sankce za vstup kulturních statků v rozporu s čl. 3 odst. 1 a související opatření.

Do 28. června 2025 oznámí členské státy Komisi sankce za jiná porušení tohoto nařízení, zejména za předložení nepravdivého prohlášení a poskytnutí nepravdivých informací, a související opatření.

Členské státy neprodleně informují Komisi o jakýchkoli následných změnách týkajících se těchto sankcí.

Článek 12

Spolupráce se třetími zeměmi

Komise může v záležitostech spadajících do oblasti její činnosti a v míře potřebné pro plnění úkolů stanovených v tomto nařízení organizovat ve spolupráci s členskými státy činnosti v oblasti odborné přípravy a budování kapacit pro třetí země.

Článek 13

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 8 nařízení Rady (ES) č. 116/2009. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 14

Podávání zpráv a hodnocení

1. Členské státy poskytují Komisi informace o provádění tohoto nařízení.

Za tímto účelem zašle Komise členským státům příslušné dotazníky. Členské státy sdělí Komisi požadované informace do šesti měsíců od obdržení dotazníku

2. Do tří let ode dne plné použitelnosti všech ustanovení tohoto nařízení a poté každých pět let předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto nařízení. Tato zpráva se zveřejní a musí obsahovat relevantní statistické údaje získané jak na unijní, tak na vnitrostátní úrovni, jako je počet vydaných dovozních licencí, zamítnutých žádostí a předložených prohlášení dovozce. Obsahuje rovněž posouzení praktického provádění, včetně dopadu na hospodářské subjekty Unie, zejména na malé a střední podniky.

3. Do 28. června 2020 a poté každých dvanáct měsíců až do doby, kdy bude zřízen elektronický systém podle článku 9, předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o pokroku při přijímání prováděcích aktů podle čl. 8 odst. 2 a při zřizování elektronického systému podle článku 9.

Článek 15

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 16

Použitelnost

1. Toto nařízení se použije ode dne svého vstupu v platnost.
2. Bez ohledu na odstavec 1:
 - a) se čl. 3 odst. 1 použije ode dne 28. prosince 2020;
 - b) se čl. 3 odst. 2 až 5, 7 a 8, čl. 4 odst. 1 až 10, čl. 5 odst. 1 a 2 a čl. 8 odst. 1 použijí ode dne zprovoznění elektronického systému podle článku 8 nebo nejpozději od 28. června 2025. Komise zveřejní v řadě C Úředního věstníku Evropské unie datum, kdy jsou podmínky tohoto odstavce splněny.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 17. dubna 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

PŘÍLOHA

Část A. Kulturní statky, na něž se vztahuje čl. 3 odst. 1

-
- a) Vzácné sbírky nebo vzorky zoologické, botanické, mineralogické a anatomické a předměty paleontologické povahy
-
- b) Statky související s historií, včetně historie vědy a techniky, historie vojenství a společnosti, s životem významných představitelů národa, myslitelů, vědců a umělců a s události národního významu
-
- c) Archeologické vykopávky (prováděné oprávněně a tajně) a archeologické objevy na pevnině či pod vodou
-
- d) Části uměleckých a historických památek nebo archeologických nalezišť, které byly odděleny ⁽¹⁾
-
- e) Starožitnosti starší 100 let, jako například razidla, mince a ryté pečeti
-
- f) Etnologický materiál
-
- g) Předměty umělecké hodnoty, jako jsou:
- i) obrazy, malby a kresby zhotovené zcela ručně na jakémkoliv podkladu a v jakémkoli materiálu (s výjimkou průmyslových návrhů a ručně zdobených výrobků)
 - ii) původní díla sochařského umění a plastiky v jakémkoli materiálu
 - iii) původní rytiny, tisky a litografie
 - iv) původní umělecké asambláže a koláže v jakémkoli materiálu
-
- h) Vzácné rukopisy a prvotisky
-
- i) Staré knihy, dokumenty a publikace, které jsou předmětem zvláštního zájmu (historického, uměleckého, vědeckého, literárního atd.), a to jednotlivě nebo ve sbírkách
-
- j) Poštovní, kolkové a podobné známky, jednotlivě i ve sbírkách
-
- k) Archivy, včetně archivů zvukových, fotografických a kinematografických
-
- l) Kusy nábytku starší 100 let a staré hudební nástroje
-

⁽¹⁾ Liturgické ikony a sochy, i volně stojící, by měly být pokládány za kulturní statky patřící do této kategorie.

Část B. Kulturní statky, na něž se vztahuje článek 4

Kategorie kulturních statků podle části A	Kapitola, číslo nebo podpoložka kombinované nomenklatury (KN)	Minimální stáří	Minimální finanční hodnota (celní hodnota)	Doplňkové jednotky
c) Archeologické vykopávky (prováděné oprávněně i tajně) a archeologické objevy na pevnině či pod vodou	ex 9705 ex 9706	Více než 250 let	Bez ohledu na hodnotu	počet položek (p/st)
d) Části uměleckých a historických památek nebo archeologických nalezišť, které byly odděleny ⁽¹⁾	ex 9705 ex 9706	Více než 250 let	Bez ohledu na hodnotu	počet položek (p/st)

⁽¹⁾ Liturgické ikony a sochy, i volně stojící, by měly být pokládány za kulturní statky patřící do této kategorie.

Část C. Kulturní statky, na něž se vztahuje článek 5

Kategorie kulturních statků podle části A	Kapitola, číslo nebo podpoložka kombinované nomenklatury (KN)	Minimální stáří	Minimální finanční hodnota (celní hodnota)	Doplňkové jednotky
a) Vzácné sbírky nebo vzorky zoologické, botanické, mineralogické a anatomické a předměty paleontologického zájmu	ex 9705	Více než 200 let	18 000 EUR nebo více za položku	počet položek (p/st)
b) Statky související s historií, včetně historie vědy a techniky, historie vojensství a společnosti, s životem významných představitelů národa, myslitelů, vědců a umělců a s událostmi národního významu	ex 9705	Více než 200 let	18 000 EUR nebo více za položku	počet položek (p/st)
e) Starožitnosti, jako například razidla, mince a ryté pečeti	ex 9706	Více než 200 let	18 000 EUR nebo více za položku	počet položek (p/st)
f) Etnologický materiál	ex 9705	Více než 200 let	18 000 EUR nebo více za položku	počet položek (p/st)
g) Předměty umělecké hodnoty, jako jsou:				
i) obrazy, malby a kresby zhotovené ručně na jakémkoliv podkladu a v jakémkoli materiálu (s výjimkou průmyslových návrhů a ručně zdobených výrobků)	ex 9701	Více než 200 let	18 000 EUR nebo více za položku	počet položek (p/st)

Kategorie kulturních statků podle části A	Kapitola, číslo nebo podpoložka kombinované nomenklatury (KN)	Minimální stáří	Minimální finanční hodnota (celní hodnota)	Doplňkové jednotky
ii) původní díla sochařského umění a plastiky v jakémkoli materiálu	ex 9703	Více než 200 let	18 000 EUR nebo více za položku	počet položek (p/st)
iii) původní rytiny, tisky a litografie	ex 9702	Více než 200 let	18 000 EUR nebo více za položku	počet položek (p/st)
iv) původní umělecké asambláže a koláže v jakémkoli materiálu	ex 9701	Více než 200 let	18 000 EUR nebo více za položku	počet položek (p/st)
h) Vzácné rukopisy a prvotisky	ex 9702 ex 9706	Více než 200 let	18 000 EUR nebo více za položku	počet položek (p/st)
i) Staré knihy, dokumenty a publikace, které jsou předmětem zvláštního zájmu (historické, umělecké, vědecké, literární atd.), a to jednotlivě nebo ve sbírkách	ex 9705 ex 9706	Více než 200 let	18 000 EUR nebo více za položku	počet položek (p/st)